

[**Poul Hansen** (Slagelse).]

der betales for Formbrændsel, er nødvendige.

Ligeledes vil vi meget gerne understrege Betænkningens Afsnit om det ønskelige i, at de Industrier, der kan, anvender mest muligt af indenlandsk Brændsel. Naar dette Spørgsmaal er fremdraget, skyldes det Ønsket om, at mest muligt fast Brændsel er til Raadighed til Fyringsbrug. Selv om vi selvfølgelig er klar over, at der vel ikke i Øjeblikket er Muligheder for at stille Koks til Raadighed for Husstandene paa Landet, hvor ønskeligt det end kunde være, har vi alligevel ønsket at paapege dette for, som sagt, at faa mest muligt fast Brændsel frem.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Boeck-Hansen: Det er ikke med nogen virkelig Styrke, vi fra konservativ Side anbefaler dette Lovforslag, for vi havde naturligvis helst set som vistnok alle i denne Sal, at man kunde have købt udenlandsk Brændsel til alle og til hele Forbruget og saa betale dette med de Arbejdsværdier, man fik fri ved at indstille Tørvegravningen. Saaledes burde det utvivlsomt være, idet Tørv kun skal bruges i den yderste Nød. Naturligvis, de, der har Tørv paa deres Ejendom, kan jo gøre det, men i al Almindelighed skal man kun bruge Tørv, naar det er umuligt at faa andet, og det vil jeg ogsaa tro, at den højtærede Landbrugsminister er enig med os i. Men det maa jo være en Sag, som den højtærede Handelsminister ved Besked med: hvorvidt det er muligt at skaffe den tilstrækkelige Mængde udenlandsk Brændsel. Vi ser imidlertid saaledes paa Situationen, at den er saa urolig, at vi maa være forberedt paa at blive henvist til at bruge saa meget indenlandsk Brændsel som muligt. Det er altsaa den dybere Aarsag til, at vi anbefaler dette Lovforslag og mener, vi maa søge at opmuntre Tørvegraverne til at skaffe Tørv. Men er det egentlig nogen stor Opmuntring at faa 1 Kr. eller i bedste Tilfælde 3 Kr.? Det ved jeg dog ikke. Det er et meget lille Tilskud, naar man fastholder Maksimalprisen, og inden for Tørveindustrien virker en saadan Maksimalpris saa uheldigt som vel muligt, idet Forudsætningerne for at holde den samme Produktionspris er saa forskellige. Det er uhyre vanskeligt at holde en Vægtpris ens eller nogenlunde ens over hele Landet. Det ved vi godt, det har vi flere Gange understreget, og Staten selv

har maattet erkende, at i Vildmoserne er det uhyre vanskeligt at komme saa langt ned med Produktionspriserne, at det kan betale sig at fremstille Tørv til de gældende Maksimalpriser, og jeg er svært bange for, at denne ene Krone ikke hjælper stort i saa Henseende.

Hvis man virkelig skulde opmuntre, skulde der nok have været givet adskilligt mere, men det kan jeg godt forstaa, den højtærede Landbrugsminister ikke har villet foreslaa, for vi skal spare. Landbrugsministeren er jo ikke saa heldigt stillet som Handelsministeren, der bare kan lægge indirekte Skat paa noget andet; saa har han Pengene, og saa kan han klare Sagen paa den Maade. Jeg har ladet mig fortælle, at Kul koster i Virkeligheden meget mere, end det behøvede at gøre, men man holder den høje Pris for at kunne holde Koksprisen nede. Det ligger jo ikke inden for den højtærede Landbrugsministers Muligheder at gøre noget lignende. Hvis Landbrugsministeren skal holde Rugbrødsprisen nede ved Hjælp af Hvedeprisen, maa han bede om at faa en Lov derom, men den højtærede Handelsminister kan altsaa lave en saadan indirekte Lov — det synes han da i hvert Fald selv. Da alle Mennesker jo meget hellere vil brænde Koks end Tørv, kunde man saa ikke faa Tilskud derfra? Naar nogle er henvist til at brænde Tørv, og det er dyrere end at brænde Koks, kunde man jo spørge, om der ikke var nogen Mening deri. Jeg ved det ikke. Jeg synes overhovedet ikke, man skulde have disse indirekte Skatter, uden at de var vedtaget ved Lov, men maaske det alligevel var værd at tænke over.

Imidlertid — vi anbefaler dette Lovforslag, idet vi, som sagt, ikke føler os sikker paa, at det Øjeblik ikke kan komme, da vi er henvist til at bruge indenlandsk Brændsel; det er med denne Motivering — og kun med denne — vi gør det.

Sønderup: Paa den Foranledning, som nærværende Lovforslag giver, vil jeg gerne opfordre til, at man fortsat i størst mulig Udstrækning støtter de Kommuner, hvis Vejvæsen rammes i særlig Grad af Brunkulstrafikken. Naar det særlig er Brunkulstrafikken, der slider paa Vejnettet, hænger det sammen med, at den finder Sted hele Aaret rundt og navnlig virker skæbnesvangert paa Vejene i Tøbrudsperioder. Vi har jo gennem et længere Tidsrum ydet Støtte til Kommuner, som blev ramt af den Slags Trafik, og jeg vil gerne anbefale, at man ikke alene fortsætter med denne Støtte, men ogsaa tager Anledning til at udvide den.